

ROZPRAWCA (4) *sb m*

rozprawca (3), **rozsprawca** (1); rozprawca *RejPs* (2), *RejPos*; rozsprawca *Calep*.

o prawdopodobnie jasne (tak w roz-); pierwsze a pochylone, końcowe jasne.

sg *N* rozprãwca (2). ◊ *pl N* rozprãwce (1). ◊ *I* rozprãwcami (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

1. *Rzãdca, wãdca; dux, imperator Calep* (2) : wãfãkes ty [*Boże*] ieft wãfelki rosprowca ná wãfytkey ziemi. *RejPs* 139; Imperator, Dux, ad quem rei militaris summa refertur – Naiwifzy hetman nad woiskiem, Caelsarz, rozsprowca. *Calep* 511a.

2. *Sãdzia* (1) :

rozprawca czyj (1): *RejPs* 209 cf *Szereg*.

Szereg: »przełożony i rozprawca« (1): przełożeni y rosprowce [*iudices PolAnt Ps* 140/6; fãdźiowie *BibRadz*] ich bẽdã zmielcã fwego iãko zwyfokich fkał ftrãceni *RejPs* 209.

a. [*Rozjemca w sporze*: Arbitr, ein fchidman. *P. iednacz/ rozeznãwacz/ rozprawcã/ roziemcã. Volck* 36, Xxx3.]

3. [*Ten, kto tłumaczy, wyjaśnia*:

Wyrażenie: »rozprawca snow«: y mowili [*bracia Józefa*] fpołem: onoć rozprawcã fnow idzie [*Ecce somniator venit*]/ podzmy zãbijmy go *Leop Gen* 37/19 (*Linde*).]

4. *Prawdopodobnie*: *Ten, kto wykonuje, realizuje* [czego] (1) : Izałz tho fãmi wedla myfli fwych nie fãdzicie? y zoftawacie rosprowcãmi myfli złościwych. *RejPos* 243v.

Synonimy: 2.a. *arbiter, rozeznawacz, rozeznawca, rozjemca, rozsãdca, rozsãdzacz.*